

La despărțire

(Ad. 32)

1. De ce trea-bă să plân-geți Și mi stri-cați i - ni - ma, Că

în Dom-nul sun-tem toți Și n El vom ră-mâ - nea. Că noi toți

un le - gă - mânt În Dom-nul am fă - cut Și El prin al Său

Cu-vânt Ne poar-tă pe pă-mânt, Ne poar - tă pe pă-mânt.

2. Noi mâinile întindem Ca să ne despărțim,
 Dară cu inimile Întru una să fim.
 Noi ca și mai pe urmă Acuma ne vedem.
 Dar cu toți într-o turmă :: Cu Domnul rămânem. ::

3. Deși vorbim acuma Tu mergi noi rămânem,
 Da-n tot locul ni-s una Și-n trup membre suntem.
 Noi stăm spre despărțire Și toți ne salutăm
 Și toți într-o privire :: Pe cale să plecăm. ::

4. De ce treabă să plângem Și să ne întristăm?
Noi pe unul cunoaștem, Cu care toți mergem
Și toți sub o scuteală Purtați de mâna Sa
Pe drum fără greșală :.,: Ne duce-n casa Sa. :.,:

5. Acum să ne despărțim, Dar să nu fim mahniiți.
Legământul să 'nnoim, Ca să fim pregătiți.
Atunci ne vom mântui, Dacă noi ne iubim
De ne vom și despărți :.,: Întristați să nu fim. :.,: